

AFSENDT MED

E-post 25/11/04 kl. 10:35

Folketingets Kulturudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET

25 NOV. 2004

11 25

Den Centrale indlevering

Kulturudvalget
KUU L 72 – svar på spm. 1-12
Offentlig

KULTURMINISTERIET
NYBROGADE 2
POSTBOKS 2140
1015 KØBENHAVN K
TELEFON 33 92 33 70
FAX 33 91 33 88
E-POST kum@kum.dk
CVR 67855019

25 NOV. 2004

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 1-12 (L 72), forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v., stillet af Folketingets Kulturudvalg den 18. november 2004.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. 1-12

(L 72), forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v.

Skrivelse af 18. november 2004

Svar til Folketingets kulturudvalg fra kulturministeren.

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes gennemgå de retsgarantier, der gælder for sagsbehandling i den offentlige forvaltning jf. forvaltningsloven, offentlighedsloven, persondatalov m.v. og beskrive, i hvilket omfang disse retsgarantier gælder for sagsbehandling foretaget af ansatte eller frivillige i private organisationer.”

Svar:

Jeg har oversendt spørgsmålet til Justitsministeriet og bedt om et bidrag til besvarelsen.

Når jeg har modtaget dette bidrag, vil jeg give et endeligt svar på det stillede spørgsmål.

Spørgsmål nr. 2:

”Ministeren bedes særskilt gøre rede for det ansvar, som offentligt ansatte kan ifalde, såfremt sagsbehandlingen ikke er i orden og beskrive, hvilket ansvar ansatte eller frivillige eller bestyrelsesmedlemmer i private organisationer kan ifalde.”

Svar:

Jeg har oversendt spørgsmålet til Justitsministeriet og bedt om et bidrag til besvarelsen.

Når jeg har modtaget dette bidrag, vil jeg give et endeligt svar på det stillede spørgsmål.

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes specielt beskrive, i hvilket omfang tavshedspligten gælder for ansatte og frivillige i private organisationer, og om oplysninger kan videregives til en forenings bestyrelse samt hvilket ansvar bestyrelsesmedlemmer kan ifalde.”

Svar:

Jeg har oversendt spørgsmålet til Justitsministeriet og bedt om et bidrag til besvarelsen.

Når jeg har modtaget dette bidrag, vil jeg give et endeligt svar på det stillede spørgsmål.

Spørgsmål nr. 4:

”I hvilket omfang kan ulovlig sagsbehandling foretaget af ansatte, frivillige eller bestyrelsesmedlemmer vurderes af Folketingets ombudsmand?”

Svar:

Jeg har oversendt spørgsmålet til Justitsministeriet og bedt om et bidrag til besvarelsen.

Når jeg har modtaget dette bidrag, vil jeg give et endeligt svar på det stillede spørgsmål.

Spørgsmål nr. 5:

”Er ministeren enig i, at retssikkerheden for både de, der skal ansættes og de, der kan gøre sig bekendt med indholdet af børneattesterne er større, såfremt ministerens initiativ beskrives i lovtæksten frem for i bekendtgørelse m.v.?”

Svar:

Nej. Tværtimod.

Lovforslaget berører en række forskellige ministerier i ressortområder, og jeg finder det derfor hensigtsmæssigt, at de enkelte ministerier udmønter reglerne i lovforslaget i bekendtgørelser med henblik på specifikt at målrette regelsættet til de private og offentlige arbejdsgivere m.v., der henhører under det enkelte ministerområde. Når de ansættende foreninger m.v. kan ifalde bødestraf for bevidst at undlade at indhente børneattest, bør det stå knivskarpt, hvem der omfattes. Dette mål opnås bedst ved, at der udstedes bekendtgørelser på de enkelte områder.

Jeg kan endvidere henvise til bemærkningerne til lovforslaget side 10, hvor det anføres:

”En pligt for de nævnte myndigheder, institutioner og foreninger m.v. til at sørge for, at der indhentes børneattester, følger således ikke af selve den foreslåede bestemmelse, men vil gælde i det omfang, der fastsættes nærmere administrative regler herom. Baggrunden for denne ordning er, at forholdene på de enkelte områder kan være så forskellige, at det ikke er hensigtsmæssigt i selve loven at fastsætte fælles regler om indhentelse af børneattester.

Den foreslåede bestemmelse indebærer derfor, at der på de enkelte områder – og i lyset af de forhold og omstændigheder, der her gør sig gældende – fastsættes nærmere regler om myndigheders, institutioners og foreningers m.v. pligt til at indhente børneattester. Reglerne skal efter bestemmelsen fastsættes af vedkommende minister, dvs. af den minister, som det pågældende område henhører under, således at fx regler om indhentelse af børneattester i forbindelse med ansættelse eller beskæftigelse på idrætsområdet fastsættes af kulturministeren; eventuelle tvivlsspørgsmål i den forbindelse forventes afklaret mellem de involverede ministerier. Det er tanken, at de enkelte ministerier koordinerer udstedelsen af de administrative forskrifter, således at der opnås en så høj grad af ensartethed som muligt. Af hensyn til den praktiske håndtering af udstedelse af børneattester skal Rigspolitiet orienteres om fastsættelse af bestemmelser om indhentelse af børneattest.”

Spørgsmål nr. 6:

”Vil ministeren overveje at ændre lovforslaget, så ministerbemyndigelserne afløses af en materiel beskrivelse i selve lovteksten?”

Svar:

Nej. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 5.

Spørgsmål nr. 7:

Såfremt spørgsmål 6 besvares benægtende bedes ministeren oplyse, om ministeren inden der skrives betænkning vil foranledige, at de administrative forskrifter oversendes til udvalget.”

Svar:

En nærmere koordinering af, hvorledes de administrative forskrifter skal udformes, vil først blive igangsat, når lovforslaget er vedtaget. Det forventes at blive et ganske stort arbejde at udfærdige disse forskrifter, da der skal ske detailregulering på mange forskellige områder. Det er derfor ikke muligt at foranledige administrative forskrifter oversendt til Folketingets Kulturudvalg, inden der skrives betænkning.

Jeg vil imidlertid sørge for, at Folketingets Kulturudvalg holdes underrettet, bl.a. således at udvalget får tilsendt de forskellige udkast til bekendtgørelser inden den endelige udarbejdelse af disse.

Spørgsmål nr. 8:

”Ministeren bedes uddybe lovforslagets bemærkninger og nærmere beskrive, om der er indgået retssikkerhedsvurderinger i overvejelserne, der har ført til, at persondataloven sættes ud af kraft.”

Svar:

Ja, der er indgået retssikkerhedsvurderinger i forbindelse med forslaget om at fravige persondataloven på dette område. Disse vurderinger fremgår af lovforslaget på side 7 og 13-14. Som det fremgår af den kommenterede høringsoversigt (L 72 – bilag 1) har Datatilsynet hertil erklæret:

”Sammenholdt med det anførte i de specielle bemærkninger til forslaget § 4, herunder navnlig forudsætningerne om, at der ved den nærmere udmøntning af ordningen tages særlige forholdsregler med henblik på at sikre at indhentede oplysninger ikke behandles i strid med persondataloven, har Datatilsynet ikke grundlag for at antage, at den påtænkte ordning vil være i strid med databeskyttelsesdirektivet.”

Spørgsmål nr. 9:

”Ministeren bedes beskrive lovforslagets forhold til internationale konventioner, herunder om det er i overensstemmelse med internationale konventioner, at persondataloven ikke gælder for lovforslagets område.”

Svar:

Ud over databeskyttelsesdirektivet berører lovforslaget om indhentelse af børneattester ikke EU-direktiver eller internationale konventioner.

Kulturministeriet har overvejet lovforslagets forhold til databeskyttelsesdirektivet og er af den opfattelse, at lovforslaget ikke strider herimod.

Der henvises i den forbindelse til lovforslagets specielle bemærkninger, side 13:

”Under hensyntagen til databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF, jf. EF-Tidende 1995 L 281, s. 31), navnlig art. 8, stk. 5, samt art. 18 og 20, forudsættes det, at lovændringen følges op af mere præcis information i form af en vejledning til modtagerne, når positive børneattester udstedes. Vejledningen vedlægges børneattesterne. Det skal fremgå af vejledningen, at attesten straks efter modtagelsen bør destrueres, medmindre andre regler, fx på det ansættelses- og forvaltningsretlige område, kræver opbevaring af attesten og i så fald kun i det omfang, sådanne regler kræver det. Når det gælder private foreninger m.v., skal attesten som hovedregel destrueres straks. Vejledningen skal også omhandle den videre opbevaring af børneattester med henblik på at sikre, at attesterne ikke behandles i strid med persondataloven. Når der udstedes en positiv børneattest, skal den modtagende myndighed, institution, forening m.v. udpege en person, der har ansvaret for beskyttelsen af personoplysningerne i børneattesten inden for rammerne af persondataloven og databeskyttelsesdirektivet.”

Endvidere anføres det på side 14:

”Da det på denne baggrund ikke er sandsynligt, at de registreredes rettigheder krænkes som følge af indhentelse, modtagelse og behandling af børneattester hos myndigheder, foreninger m.v., er undtagelsen i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet.”

Spørgsmål nr. 10:

”Er ministerens grundlæggende holdning, at der skal ses bort fra persondatalovens hensigter, når det er besværligt, som anført i lovforslagets bemærkninger eller vil ministeren revidere denne holdning?”

Svar:

Nej, men det er min opfattelse, at der skal være en vis proportionalitet.

De overvejelser, der har ligget til grund for fravigelsen af persondataloven i dette lovforslag, er som det fremgår på side 7 i bemærkningerne til lovforslaget:

- Der er ingen tvivl om, at positive børneattester (dvs. børneattester med oplysninger fra Rigspolitiet om overtrædelser af pædofilibestemmelserne i straffeloven, jf. kriminalregisterbekendtgørelsens § 36, stk. 1) indeholder følsomme personoplysninger. Dette skal imidlertid sættes i det perspektiv, dels at den pågældende person selv giver samtykke til indhentelse af børneattesten, dels at reglerne har til formål at bidrage til at opfylde et særdeles væsentligt samfundsmæssigt formål, nemlig at undgå seksuelle overgreb mod børn begået af personer, som specifikt søger børnerelaterede job.
- En pligt til anmeldelse m.v. til Datatilsynet ville være administrativt besværligt, både for fx foreninger med frivillige ledere og for Datatilsynet. Anmeldelsespligten ville eksempelvis omfatte ca. 15.000 foreninger. De fleste offentlige myndigheder er i forvejen anmeldt til Datatilsynet.
- Dette administrative besvær skal sættes i forhold til det beskedne antal positive børneattester, der vitterlig udstedes. Som nævnt i pkt. 3.1 er der indtil den 1. oktober 2004 udstedt 124.924 attester, hvoraf kun de 21 var positive. Når det som konsekvens af nærværende forslag til børneattestlov bliver obligatorisk at indhente børneattest ved nyansættelse i børnerelaterede job, vil der utvivlsomt blive udstedt betydeligt flere børneattester årligt. Der vil imidlertid ikke nødvendigvis blive udstedt flere positive attester. Det skyldes, at pædofile som følge af de obligatoriske regler må forventes at blive mere opmærksomme på eksistensen af børneattester og konsekvenserne heraf. Efter gennemførelsen af de administrative forskrifter om indhentelse af børneattest agter regeringen at styrke informationsindsatsen på området; dette forventes at bidrage yderligere til regeringens målsætning om, at der bliver udstedt så få positive børneattester som overhovedet muligt.
- Det administrative besvær ville således være uforholdsmæssigt stort i betragtning af de få positive børneattester, der vil blive udstedt. Hertil kommer, at lovforslaget omfattes af lovovervågning, jf. pkt. 8 nedenfor; det betyder, at konsekvenserne af

loven vil blive evalueret inden for en tre års periode. Evalueringen vil omfatte antallet af positive børneattester og forholdet til persondatalovgivningen.”

Spørgsmål nr. 11:

”Hvilken sikkerhed har personer, der søger ansættelse i frivillige organisationer for at deres ansættelsessag følger reglerne om lovmæssig forvaltning.”

Svar:

Jeg har oversendt spørgsmålet til Justitsministeriet og bedt om et bidrag til besvarelsen.

Når jeg har modtaget dette bidrag, vil jeg give et endeligt svar på det stillede spørgsmål.

Spørgsmål nr. 12:

”Hvilken ret og retssikkerhed giver et indberetningscirkulære de, der søger et job i de frivillige organisationer.”

Svar:

Jeg har oversendt spørgsmålet til Justitsministeriet og bedt om et bidrag til besvarelsen.

Når jeg har modtaget dette bidrag, vil jeg give et endeligt svar på det stillede spørgsmål.

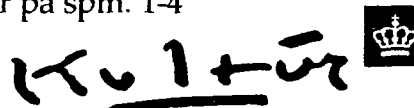
AFSENDT MED

E-post 26/11/04 kl. 14:54

Kulturudvalget

KUU L 72 – svar på spm. 1-4

Offentlig

MINISTERIET

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET

26 NOV. 2004

16:30
Den Centrale Indretning

KULTURMINISTERIET
NYBROGADE 2
POSTBOKS 2140
1015 KØBENHAVN K
TELEFON 33 92 33 70
FAX 33 91 33 88
E-POST kum@kum.dk
CVR 67855019

26 NOV. 2004

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer endeligt svar på spørgsmål nr. 1-4 (L 72), vedr. forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v., stillet af Folketingets Kulturudvalg den 18. november 2004.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. 1-4

(L 72), vedr. forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v.

Skrivelse af 18. november 2004

Svar til Folketingets kulturudvalg fra kulturministeren.

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes gennemgå de retsgarantier, der gælder for sagsbehandling i den offentlige forvaltning jf. forvaltningsloven, offentlighedsloven, persondatalov m.v. og beskrive, i hvilket omfang disse retsgarantier gælder for sagsbehandling foretaget af ansatte eller frivillige i private organisationer.”

Svar:

Jeg har modtaget nedenstående bidrag til svar fra Justitsministeriet:

”Det følger af forvaltningslovens § 1, stk. 1, og offentlighedslovens § 1, stk. 1, at de respektive love alene finder anvendelse for den offentlige forvaltning.

Forvaltningsloven indeholder bestemmelser om inhabilitet, vejledning, repræsentation, partsaktindsigt, partshøring, begrundelse, klagevejledning og tavshedspligt, medens offentlighedsloven indeholder bestemmelser om aktindsigt og notatpligt.

Da forvaltnings- og offentlighedsloven som nævnt alene gælder for den offentlige forvaltning, vil de respektive love ikke finde anvendelse i forhold til den sagsbehandling, der foretages af ansatte eller frivillige i private organisationer.

Efter forvaltningslovens § 1, stk. 2, og offentlighedslovens § 1, stk. 3, kan vedkommende minister imidlertid fastsætte regler om, at de respektive love skal gælde for nærmere angivne institutioner, foreninger mv., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning. Det gælder dog kun, hvis udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler, eller i det omfang de pågældende institutioner mv. ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelser på statens eller en kommunes vegne. Vedkommende minister kan i den forbindelse fastsætte nærmere regler om opbevaring mv. af dokumenter og om tavshedspligt.

Med hensyn til persondataloven kan det oplyses, at loven som udgangspunkt finder anvendelse på såvel offentlige myndigheder som private. Persondatalovens bestemmelser om oplysningspligt over for den registrerede, den registreredes indsigt, ret til at gøre indsigelse mod behandlingen af oplysninger, ret

til berigtigelse, ret til sletning mv. finder således også anvendelse i forhold til privates behandling af personoplysninger, der foretages helt eller delvis ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register (manuelle registre).

Persondataloven gælder endvidere for anden ikke-elektronisk systematisk behandling, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden. I den forbindelse gælder lovens bestemmelser om oplysningspligt over for den registrerede samt den registreredes indsigtsret imidlertid ikke.”

Jeg henholder mig til det af Justitsministeriet anførte.

Spørgsmål nr. 2:

”Ministeren bedes særskilt gøre rede for det ansvar, som offentligt ansatte kan ifalde, såfremt sagsbehandlingen ikke er i orden og beskrive, hvilket ansvar ansatte eller frivillige eller bestyrelsesmedlemmer i private organisationer kan ifalde.”

Svar:

Jeg har modtaget nedenstående bidrag til svar fra Justitsministeriet:

”Offentligt ansatte er i deres ansættelse underlagt særlige regler om strafansvar for forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv. Bestemmelserne findes i straffelovens kapitel 16.

Straffen for tilsidesættelse af disse bestemmelser er bøde eller fængsel afhængig af forseelsens grovhed.

Derudover er offentligt ansatte underlagt regler om disciplinært eller tilsvarende ansættelsesretligt ansvar.

For tjenestemænd findes disciplinærreglerne i tjenestemandsløven og i tjenestemandsvedtægterne, som indeholder en vifte af sanktionsmuligheder over for tjenestemænd, der begår tjenesteforseelser.

For øvrige offentligt ansatte følger det af de almindelige ansættelsesretlige regler, at fejl eller forsømmelser i tjenesten kan være misligholdelse af ansættelsen, som kan medføre et ansættelsesretligt ansvar.”

Jeg henholder mig til det af Justitsministeriet anførte vedrørende ansvar for offentligt ansatte.

For så vidt angår ansvar for ansatte, frivillige eller bestyrelsesmedlemmer, vil det afhænge af indholdet af de enkelte ansættelseskontrakter, stillingsbeskrivelser og for bestyrelsesmedlemmers vedkommende et selskabs eller en forenings vedtægter, hvorledes mangelfuld eller fejlagtig sagsbehandling vil være sanktioneret.

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes specielt beskrive, i hvilket omfang tavshedspligten gælder for ansatte og frivillige i private organisationer, og om oplysninger kan videregives til en forenings bestyrelse samt hvilket ansvar bestyrelsesmedlemmer kan ifalde.”

Svar:

Jeg har modtaget nedenstående bidrag til svar fra Justitsministeriet:

”Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. bl.a. straffelovens § 152, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Efter straffelovens § 152, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab.

De almindelige tavshedspligtsbestemmelser i forvaltningslovens § 27 og straffelovens § 152 omfatter således alene personer, der virker eller har virket inden for den offentlige forvaltning, og vil derfor ikke finde anvendelse for ansatte og frivillige i private organisationer, medmindre der efter forvaltningslovens § 1, stk. 2, er blevet fastsat regler om, at forvaltningslovens tavshedspligtsbestemmelser skal gælde for en nærmere angiven privat organisation, jf. herved forvaltningslovens § 27, stk. 4. Der henvises i den forbindelse til besvarelsen af spørgsmål nr. 1.

Efter straffelovens § 264 d straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en anden persons private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Denne bestemmelse gælder også for ansatte og frivillige i private organisationer.”

Jeg henholder mig til det af Justitsministeriet anførte.

Spørgsmål nr. 4:

”I hvilket omfang kan ulovlig sagsbehandling foretaget af ansatte, frivillige eller bestyrelsesmedlemmer vurderes af Folketingets ombudsmand?”

Svar:

Jeg har modtaget nedenstående bidrag til svar fra Justitsministeriet:

”Det følger af ombudsmandslovens § 7, stk. 1, at ombudsmandens virksomhed omfatter alle dele af den offentlige forvaltning. Ombudsmandens virksomhed omfatter således ikke private.

Det følger dog af ombudsmandslovens § 7, stk. 4, at ombudsmanden kan bestemme, at selskaber, institutioner, foreninger mv., der administrativt inddrages under forvaltningsloven, offentlighedsloven mv. i samme omfang skal være omfattet af ombudsmandens virksomhed, jf. herved forvaltningslovens § 1, stk. 2 og offentlighedslovens § 1, stk. 3. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 1.”

Jeg henholder mig til det af Justitsministeriet anførte.

AFSENDT MED
E-post 26/11/04 kl. 14:54

Kulturudvalget
KUU L 72 – svar på spm. 11-12
Offentlig

KU 1+5

MINISTERIET

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

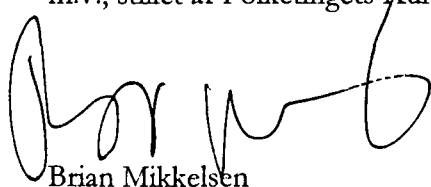
MODTAGET

26 NOV. 2004
16.30
Den Centrale Indlevering

KULTURMINISTERIET
NYBROGADE 2
POSTBOKS 2140
1015 KØBENHAVN K
TELEFON 33 92 33 70
FAX 33 91 33 88
E-POST kum@kum.dk
CVR 67855019

26 NOV. 2004

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer endeligt svar på spørgsmål nr. 11 - 12 (L 72), vedr. forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v., stillet af Folketingets Kulturudvalg den 18. november 2004.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. 11-12

(L 72), vedr. forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v.

Skrivelse af 18. november 2004

Svar til Folketingets kulturudvalg fra kulturministeren.

Spørgsmål nr. 11:

”Hvilken sikkerhed har personer, der søger ansættelse i frivillige organisationer for at deres ansættelsessag følger reglerne om lovmæssig forvaltning.”

Svar:

Jeg har modtaget nedenstående bidrag til svar fra Justitsministeriet:

”En beslutning om ansættelse eller afslag på ansøgning om ansættelse anses for afgørelser i forvaltningslovens forstand, jf. lovens § 2, stk. 1. Det indebærer bl.a., at forvaltningslovens bestemmelser om partshøring og begrundelse finder anvendelse ved disse beslutninger.

En frivillig privat organisation vil imidlertid ikke være forpligtet til at efterleve forvaltningslovens bestemmelser, medmindre der efter forvaltningslovens § 1, stk. 2, er blevet fastsat regler om, at forvaltningsloven skal gælde for den pågældende private organisation. Der henvises i den forbindelse til besvarelsen af spørgsmål nr. 1.”

Jeg henholder mig til det af Justitsministeriet anførte.

Spørgsmål nr. 12:

”Hvilken ret og retssikkerhed giver et indberetningscirkulære de, der søger et job i de frivillige organisationer.”

Svar:

Jeg har modtaget nedenstående bidrag til svar fra Justitsministeriet:

”Det såkaldte indberetningscirkulære (cirkulære nr. 36 af 18. februar 1966 angående indberetning om straffesager mod personer ansat under staten m.m.) indeholder nærmere retningslinjer om indberetning og videregivelse af oplysninger om bl.a. sigtelser og domme i sager mod offentligt ansatte.”

Jeg henholder mig til det af Justitsministeriet anførte.

AFSENDT MED

E-post 25/11/04 kl. 18:22

KUU L 72

MINISTERIET

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET

25 NOV. 2004 11 25

Den Centrale Indlevering

Kulturudvalget
KUU L 72 – svar på spm. 13-14
Offentlig

KULTURMINISTERIET
NYBROGADE 2
POSTBOKS 2140
1015 KØBENHAVN K
TELEFON 33 92 33 70
FAX 33 91 33 88
E-POST kum@kum.dk
CVR 67855019

25 NOV. 2004

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 13-14 (L 72), vedr. forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v., stillet af Folketingets Kulturudvalg den 24. november 2004.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. 13-14

(L 72), vedrørende forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v.

Skrivelse af 24. november 2004

Svar til Folketingets kulturudvalg fra kulturministeren.

Spørgsmål nr. 13:

”Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der ikke i lovgivningen er fastsat almindelige regler om, at myndigheder eller foreninger er forpligtet til at gøre brug af ordningen med indhentelse af børneattest, men at der på enkelte områder er fastsat særregler. Vil ministeren redegøre for disse særregler og herunder oversende det i bemærkningerne nævnte cirkulære på Kirkeministeriets område?”

Svar:

Ud over det vedlagte cirkulære på Kirkeministeriets område – som vedrører ansættelse i præstestillinger i Folkekirken – er der også udstedt regler på Integrationsministeriets område, hvor det af cirkulæreskrivelse nr. 9126 af 26. marts 2003 om udpegning af repræsentanter for uledsagede mindreårige asylansøgere følger, at der normalt bør fremlægges straffeattest, herunder børneattest, for den person, der indstilles til eller udpeges som repræsentant for uledsagede mindreårige asylansøgere.

Spørgsmål nr. 14:

”Vil ministeren redegøre for den nærmere tilrettelæggelse af lovovervågningen?”

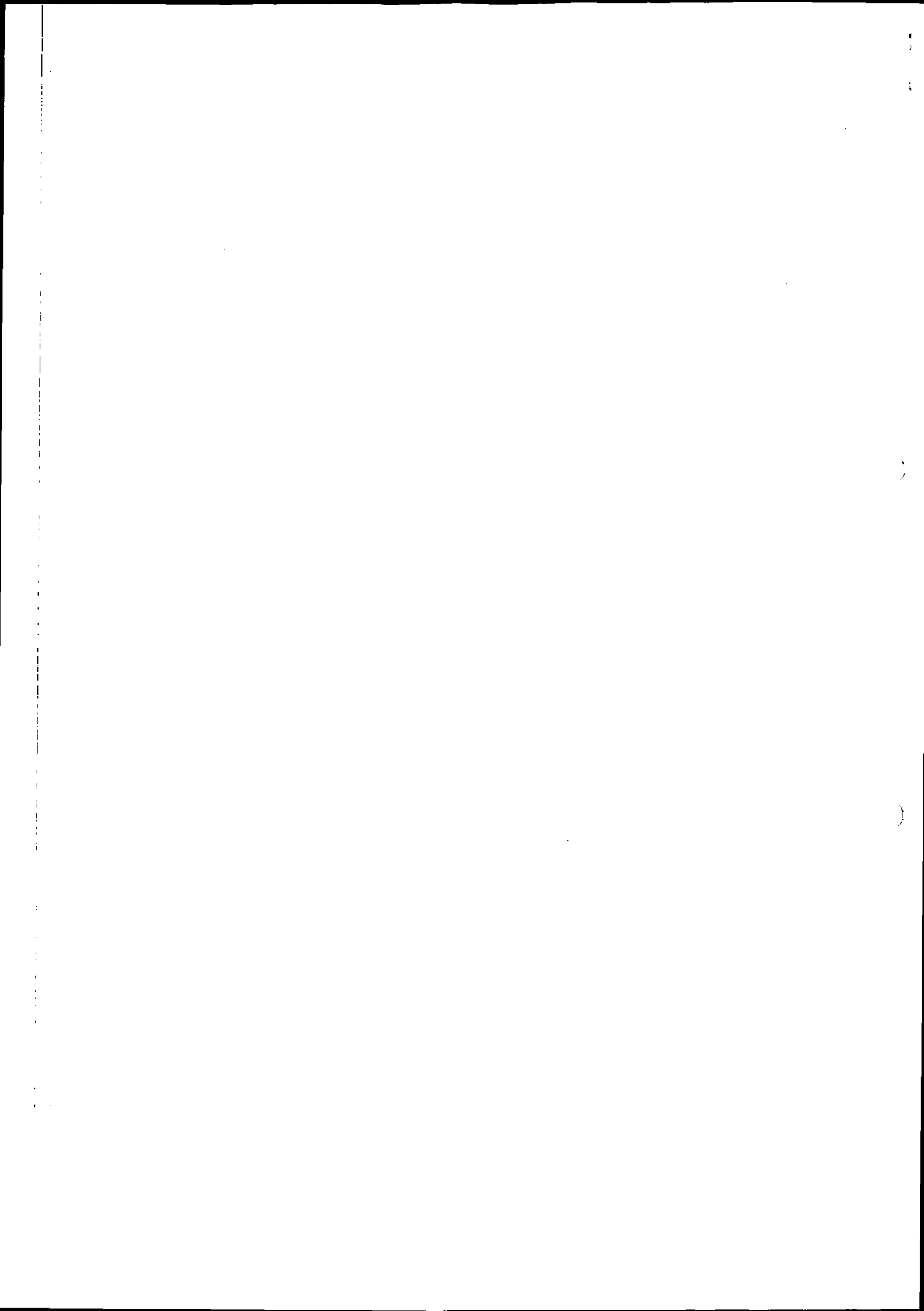
Svar:

Kulturministeriet har besluttet, at forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v. skal være omfattet af lovovervågning.

Formålet med lovovervågning af forslaget er at vurdere om de mål, der er sat med lovforslaget, bliver nået, og om forudsætningerne for lovforslaget holder.

Lovovervågningen indebærer, at der efter en treårig periode afleveres en redegørelse til Folketingets Kulturudvalg, hvilken forinden sendes i høring hos de myndigheder, organisationer m.v., der har været involveret i lovens udarbejdelse.

Det vil for så vidt angår dette lovforslag være særligt relevant at vurdere, hvordan loven har virket, herunder hvordan udviklingen i antallet af udstedte børneattester – herunder ”positive” børneattester – har været efter lovens ikrafttræden. Det skal vurderes, om loven har medvirket til at begrænse antallet af pædofile ansøgere i stillinger, der indebærer direkte kontakt med børn under 15 år, og om forudsætningerne for at undtage lovforslaget fra persondataloven har holdt, ligesom det vil være aktuelt at vurdere, om de forudsatte administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget har vist sig at være korrekte.

AFSENDT MED

E-post 25/11/04 kl. 10:14

KU 1 + 15

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturudvalget
KUU L 72 – Svar på spm. 15
Offentlig

MODTAGET

25 NOV. 2004 // 25

Den Centrale Indlevering

TELEFON 33 92 33 70

FAX 33 91 33 88

E-POST kum@kum.dk

CVR 67855019

25 NOV. 2004

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 15 (L 72), vedrørende forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v., stillet af Folketingets Kulturudvalg den 24. november 2004.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. 15

(L 72), vedrørende forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v.

Skrivelse af 24. november 2004

Svar til Folketingets kulturudvalg fra kulturministeren.

Spørgsmål nr. 15:

”Da der under 1. behandlingen af lovforslaget fra flere sider blev udtrykt tvivl omkring retsforhold i lovforslaget, bedes ministeren nærmere afklare retssikkerheden både for de personer, som der bliver indhentet test på samt for de frie ledere, der pludselig står med en fortrolig viden af personlig karakter, som har indflydelse på en eventuel ansættelse, men som lederen ikke må drøfte med sin bestyrelse.”

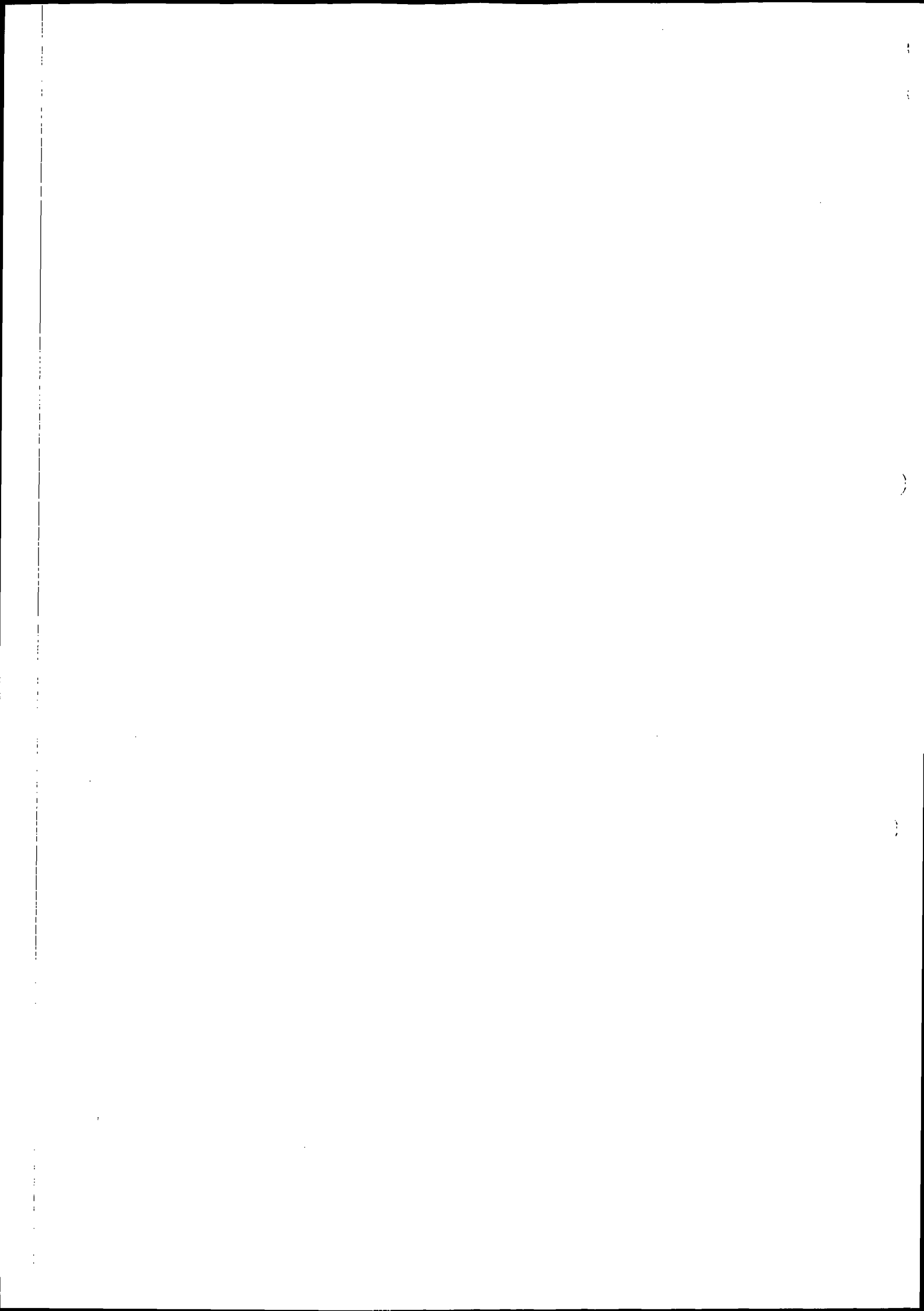
Svar:

Selve lovforslaget rejser ikke i sig selv nye spørgsmål om retssikkerhed, overholdelse af tavshedspligt m.v. Det skyldes, at lovforslaget alene gør indhentelse af børneattest obligatorisk i modsætning til den nuværende frivillige ordning. Der var den 1. oktober i år udstedt 125.000 børneattester på frivillig basis, heraf 21 positive. Ikke mindst i idrætsforeninger er den frivillige ordning udbredt.

Den obligatoriske ordning har dog foranlediget en særlig opmærksomhed fra Datatilsynets side i forhold til persondatabeskyttelsen. Som konsekvens heraf er der i loven foreslået en fravigelse af persondataloven – ikke fra de almindelige beskyttelsesregler, men fra en regel om fx idrætsforeningers pligt til at lade sig anmelde til Datatilsynet. Datatilsynet har erklæret, at man finder, at fravigelsen ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet.

Af bemærkningerne til lovforslagets § 4 fremgår det, at der i forbindelse med udfærdigelse af bekendtgørelserne vil blive foretaget forskellige tiltag til at forbedre retssikkerheden i forbindelse med håndtering af børneattester, bl.a. i form af en vejledning, der vil blive udsendt af Rigspolitiet. I forbindelse med lovens udmøntning, som Kulturministeriet skal stå for koordineringen af, vil jeg tilstræbe en så høj grad af retssikkerhed som muligt, såvel for dem, der skal håndtere børneattesterne, som for dem, der er oplysninger om på børneattesterne. Dette vil foregå i samarbejde med de relevante myndigheder, herunder Justitsministeriet og Datatilsynet.

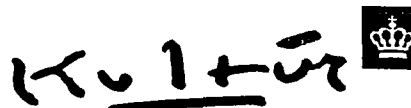
Jeg vil samtidig sørge for at holde Folketingets Kulturudvalg underrettet, blandt andet således at udvalget får tilsendt de forskellige udkast til bekendtgørelser inden den endelige udstedelse heraf i foråret 2005.

AFSENDT MED

E-post 26/11/04 kl. 13:18

MINISTERIET

Folketingets Kulturudvalg

Christiansborg

1240 København K

MODTAGET

26 NOV 2004

Den Centrals indlevering

Kulturudvalget

KUU L 72 – svar på spm. 16-23

Offentlig

KULTURMINISTERIET

NYBROGADE 2

POSTBOKS 2140

1015 KØBENHAVN K

TELEFON 33 92 33 70

FAX 33 91 33 88

E-POST kum@kum.dk

CVR 67855019

26 NOV. 2004

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 16-23 (L 72), vedr. forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v., stillet af Folketingets Kulturudvalg den 25. november 2004.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. 16-23

(L 72), vedr. forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v.

Skrivelse af 25. november 2004

Svar til Folketingets kulturudvalg fra kulturministeren.

Spørgsmål nr. 16:

”Hvordan defineres ansættelse for frivillige ledere i idrætsforeninger og spejderbevægelser?”

Svar:

Frivillige ledere i idrætsforeninger og spejderbevægelser vil ikke blive betragtet som ”ansatte” med hvad dertil hører af gensidige ansættelsesretlige forpligtelser mellem arbejdsgiver og arbejdstager. Frivillige ledere vil derimod være at betragte som ”beskæftigede”.

Lovforslaget omfatter imidlertid dels ansættelse, dels anden beskæftigelse af personer, der som led i udførelsen af deres opgaver skal have direkte kontakt med børn under 15 år, hvor der med udtrykket ”beskæftiger” særligt sigtes til ulønnede frivillige og lignende som fx frivillige ledere i idrætsforeninger og spejderbevægelser.

Jeg henviser i øvrigt til lovforslagets bemærkninger side 10., 2. spalte.

Spørgsmål nr. 17:

”Hvor mange gange skal man have med børnene at gøre, før man skal betragtes som ansat – og derved er pålagt at indhente borneattest. Eksempelvis ved frivillig indsats på skoler, institutioner og lignende?”

Svar:

Det er ikke muligt at udtale sig om et bestemt antal gange, man skal have med børn at gøre, for man bliver omfattet af lovforslaget, således at der skal indhentes borneattest på en, forinden man ansættes eller beskæftiges til at have med børn under 15 år at gøre.

Det afgørende mål med lovforslaget er imidlertid, at det skal være med til at forhindre, at den voksne kan udnytte en tillidsfyldt situation til at begå seksuelle overgreb mod et barn under 15 år. Hvis man er fast tilknyttet fx en børnehave eller en skole som vikar, skal der indhentes borneattest, forinden man kan have direkte kontakt med børn under 15 år. Hvis man derimod alene bliver tilkaldt som vikar til at deltage en enkelt dag i fodboldklubben eller skolen, vil man omvendt ikke være omfattet af ordningen.

En detaljeret gennemgang af lovens anvendelsesområde, herunder en liste over personer, der eksempelvis vil være omfattet af lovforslaget fremgår af bemærkningerne til lovforslaget på side 11 og 12, hvor det er anført:

”Målgruppen vil navnlig være personer, der i foreninger og organisationer m.v. – herunder sportsklubber og spejderforeninger – har en direkte kontakt med børn, samt i forhold til ansatte og beskæftigede inden for uddannelses- og omsorgssektoren i skoler og daginstitutioner m.v.

Kontakt af enkeltstående og kortvarig karakter omfattes som udgangspunkt ikke. Ordningens vigtigste anvendelsesområde er tilfælde, hvor ansættelsen eller beskæftigelsen skaber grundlag for et tillidsforhold mellem den voksne og et barn, men ordningen er ikke begrænset hertil. Tilfælde, hvor kontakten med børn alene sker, mens børnene er ledsaget af deres forældre eller lærere, pædagoger eller lignende – dvs. hvor børnene ikke er alene med den ansatte eller beskæftigede – omfattes ikke. Studerende i praktik omfattes på lige fod med uddannede lærere, pædagoger m.fl.; det samme gælder vikarer og lignende.

Som eksempel på persongrupper, der vil kunne være omfattet af ordningen – i det omfang, der fastsættes administrative forskrifter herom – kan følgende nævnes:

- Pædagoger og pædagogmedhjælpere i daginstitutioner (vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, fritidsklubber og lignende)
- Pædagoger og pædagogmedhjælpere i skolefritidsordninger (SFO)
- Dagplejere og plejefamilier
- Personale på døgninstitutioner og socialpædagogiske opholdssteder for børn, herunder børneasylcentre
- Lærere og pedeller i alle typer af skoler med elever under 15 år (også bl.a. musik-, ballet- og rideskoler)
- Praktiserende børnepsykiatere, børnepsykologer og børnelæger
- Skolesundhedsplejersker
- Læger og plejepersonale på børneafdelinger på hospitaler m.v.
- Såkaldte "voksenvenner" og medlemmer af sorggrupper for børn
- Repræsentanter for såkaldt uledsagede asylansøgere under 15 år
- Præster, organister og andre kirkelige medarbejdere, der underviser eller vejleder børn
- Trænere, instruktører og holdledere i idrætsklubber og lignende
- Ledere på fodboldskoler og lignende
- Personale i svømmehaller
- Spejderledere
- Personale på børnebiblioteker
- Personale på museers særlige børneafdelinger.

Forældre, der modtager fx børnehavebesøg i anledning af fødselsdag, eller som hjælper ved en turneringsdag i klubben eller ved at køre børn til sportskampe, omfattes ikke. Det samme gælder forældre, der deltager i spejderlejre, fodboldskoler og lignende, når børnene er ledsaget af trænere, ledere m.fl.

Personer, hvis kontakt med børn består i at modtage erhvervspraktikanter eller være ledere for børn i ansættelsesforhold, herunder fx børn, der er beskæftiget i supermarkeder eller med udbringning af blade, eller som medvirker i film, omfattes ikke af ordningen.

Når forældre og værger (indehavere af forældremyndigheden) ansætter eller beskæftiger fx spillelærere, dagplejere eller babysittere til at undervise eller passe deres børn i privatsfæren, omfattes forholdet ikke af lovforslaget.

I almindelighed vil der alene være behov for at indhente børneattest vedrørende den person, som ønskes ansat eller beskæftiget. Det kan dog ikke udelukkes, at der kan være tilfælde, hvor det vil kunne være relevant at fastsætte regler om indhentelse af børneattest vedrørende *andre* personer, fx ægtefæller m.fl. til dagplejere."

Spørgsmål nr. 18:

”Hvor ligger grænsen mellem et ansættelsesforhold, hvor der skal indhentes borneattest og frivilligt socialt arbejde, hvor der ikke skal indhentes borneattest?”

Svar:

Lovforslaget er en rammelov, og den endelige udmøntning heraf vil finde sted i administrative forskrifter i de enkelte berørte ministerier. I forbindelse med udstedelse af administrative forskrifter vil der således eksempelvis kunne redegøres nærmere for, hvilke former for frivilligt socialt arbejde der skal omfattes af ordningen, og hvilke der falder uden for.

Den nærmere afgrænsning af, hvem der er omfattet, og hvem der ikke er omfattet af lovforslaget, er i øvrigt beskrevet nærmere i besvarelsen af spørgsmål nr. 17, hvorfor jeg tillader mig at henvise dertil.

Spørgsmål nr. 19:

”Hvilke tidsfrister skal gælde for indhentelse af børneattester for foreningerne?”

Svar:

De enkelte ministerier skal fastsætte regler om indhentelse af børneattest, *inden* myndigheder og private fysiske og juridiske personer ansætter eller beskæftiger personer i job, der indebærer en direkte kontakt med børn under 15 år.

Lovteksten lægger således op til, at indhentelse af børneattest skal have fundet sted, inden ansættelsen eller beskæftigelsen effektueres.

En nærmere beskrivelse af ordningen fremgår af bemærkningerne til lovforslaget på side 5, hvor det er anført:

”Ordnningen vil indebære, at myndigheder, institutioner og foreninger m.v. inden for rammerne af de fastsatte regler vil få pligt til, inden de ansætter eller beskæftiger personale, at indhente en børneattest. Det afgørende i den forbindelse er selve ansættelsesforholdets begyndelse; der er ikke noget i vejen for at træffe beslutning om ansættelse eller beskæftigelse med forbehold for børneattestens oplysninger.”

De nærmere regler om indhentelse af børneattester vil blive fastsat i administrative forskrifter af de enkelte berørte ministerier. Baggrunden herfor er, at forholdene på de enkelte områder kan være så forskellige, at det ikke er hensigtsmæssigt i selve loven at fastsætte fælles regler om indhentelse af børneattester.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, side 10.

Spørgsmål nr. 20:

”Hvilke tidsfrister skal gælde for myndighederne efter forespørgsel om attester?”

Svar:

Der er ikke i lovforslaget taget særskilt stilling til, hvilke frister der skal gælde for Kriminalregisterets udstedelse af børneattester.

Kriminalregisteret er imidlertid underlagt offentlige sagsbehandlingsregler, og vil derfor være forpligtet til at følge de til enhver tid gældende regler for sagsbehandling i det offentlige, herunder regler om hurtig og smidig sagsbehandling. Som det derudover fremgår på side 8 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er der afsat 3,6 mio. kr. som ekstra ressourcer til Rigspolitiet til brug for Kriminalregisterets behandling af det forøgede antal anmodninger om børneattester.

I forbindelse med, at ordningen med indhentelse af børneattester gøres obligatorisk, vil der blive fremstillet en blanket, som kan anvendes i forbindelse med indhentelse af børneattester. En sådan blanket vil medvirke til at gøre sagsbehandlingen hurtigere og mere effektiv, således at kravet om indhentelse af børneattest ikke opleves som en tidsmæssig hindring, når der skal ansættes personer i børnerelaterede job.

Spørgsmål nr. 21:

”Hvilke sanktioner skal det have, hvis børneattester ikke indhentes – hhv. én eller gentagne gange?”

Svar:

Det er kun forsætlig overtrædelse af reglerne om indhentelse af børneattester, der er sanktioneret i lovforslaget.

Såfremt en myndighed eller en privat fysisk eller juridisk person som følge af en forglemmelse eller en misforståelse forsømmer at indhente børneattest, vil der ikke være tale om en forsætlig overtrædelse af reglerne. En sådan forglemmelse eller misforståelse vil derfor ikke være sanktioneret.

Er der derimod tale om en systematisk og gentagen forsømmelse af at indhente børneattest, vil dette kunne få karakter af en forsætlig overtrædelse af reglerne, hvilket vil kunne straffes med hjemmel i lovforslagets § 2, stk. 4.

Om sanktionering fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget på side 6:

”Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan sådanne eventuelle overtrædelser nærmere bør sanktioneres, bemærkes for det første, at der ikke for så vidt angår *offentlige forvaltningsmyndigheder* – fx kommunale børnehaver eller skoler m.v. – vil være behov for særskilte regler herom. Det skyldes, at der for disse myndigheders vedkommende vil være tale om tilsidesættelse af tjenesteplichter, som kan sanktioneres efter almindelige regler om offentligt ansatte. Der vil således efter omstændighederne kunne blive tale om tjenstligt ansvar og i grove tilfælde eventuelt strafansvar, jf. straffelovens §§ 155-157.

For *private foreninger* m.v. er der ikke et tilsvarende generelt regelsæt, der giver mulighed for at sanktionere eventuelle overtrædelser.

På denne baggrund finder regeringen, at det i bekendtgørelserne bør fastsættes, at forsætlig overtrædelse af reglerne for så vidt angår private institutioner og foreninger m.v. kan straffes med bøde. Navnlig i lyset af, at de omhandlede institutioner og foreninger m.v. generelt må forventes at være interesseret i positivt at medvirke til over-

holdelse af reglerne – og at eventuelle overtrædelser derfor formentlig i første række vil skyldes forglemmelser eller misforståelser m.v. – forventes det, at der vil blive et meget begrænset antal politisager på dette område.”

Det fremgår endvidere på side 12 i bemærkningerne:

”Ifølge forslaget til stk. 4, 2. pkt., omfatter sanktionsbestemmelsen ikke overtrædelser begået af offentlige forvaltningsmyndigheder. Det skyldes, at overtrædelse af pligterne i denne lov allerede kan straffes i medfør af straffeloven. Der henvises til pkt. 4.3 i de almindelige bemærkninger.

Regler om ydelse af økonomisk tilskud til institutioner, foreninger m.v. vil i almindelighed findes i den pågældende særlovgivning, og det må antages, at der her efter omstændighederne vil kunne være hjemmel til at lade tilskud bortfalde eller reducere i tilfælde af overtrædelse af regler fastsat i medfør af lovgivningen. Det vil være op til de enkelte ministerområder og myndigheder at træffe beslutning om, hvorvidt overtrædelse af reglerne skal kunne medføre helt eller delvist bortfald af økonomisk tilskud.

I det omfang, der fastsættes sådanne regler, følger det af almindelige forvaltningsretlige principper, at sanktionen skal stå i et rimeligt forhold til karakteren og omfanget af den pågældende overtrædelse af reglerne. Det betyder, at myndigheden efter omstændighederne i første omgang bør nøjes med at indskærpe reglerne over for den pågældende forening m.v., og at fx valget mellem bortfald og reduktion af tilskud – og den nærmere størrelse af en eventuel tilskudsreduktion – må bero på en konkret vurdering af de nærmere omstændigheder.”

Spørgsmål nr. 22:

”Hvordan sikres ensartethed i sanktionerne på tværs af forskellige myndigheders administration?”

Svar:

De enkelte ministerier vil i de respektive administrative forskrifter give hjemmel til, at overtrædelse af reglerne om indhentelse af børneattester kan sanktioneres med bøde. Der vil således blive fastsat ensartede regler om bødestraf for alle de berørte områder.

Såfremt en myndighed eller en privat fysisk eller juridisk person herefter overtræder reglerne om indhentelse af børneattester, vil det imidlertid være op til anklagemyndigheden at rejse sag herom, og i sidste instans være op til domstolene at træffe afgørelse, herunder om størrelsen af en bøde.

Det vil således være op til domstolene gennem retspraksis at sikre den fornødne ensartethed i sanktioneringen af eventuelle overtrædelser af reglerne om indhentelse af børneattester. De enkelte myndigheder kan ikke fastsætte bødesanktioner, men alene – hvis der er hjemmel hertil på de enkelte områder – beslutte fremover at inddrage økonomiske tilskud, såfremt fx en forening, som modtager offentligt tilskud, forsætligt overtræder reglerne om pligt til at indhente børneattest; der henvises til side 12 i bemærkningerne til lovforslaget.

Spørgsmål nr. 23:

”Hvordan sikres den mindst mulige administrative byrde for foreningerne ved indhentelse af børneattest?”

Svar:

Arbejdet med at indhente børneattester vil bestå i dels at indhente det fornødne samtykke fra den pågældende ansøger, dels, når dette samtykke er indhentet, at bede Kriminalregisteret om at udstede en børneattest.

Sådanne administrative foranstaltninger mener jeg bestemt ikke kan betragtes som byrdefulde, særligt ikke når det holdes op imod formålet med at indhente børneattester – nemlig at beskytte vores børn mod, at pædofile får adgang til dem.

Imidlertid vil der, som nævnt også i min besvarelse af spørgsmål nr. 20, blive udfærdiget en blanket, som myndigheder og private fysiske og juridiske personer kan anvende, når der skal indhentes børneattester. Herudover vil der blive udarbejdet en vejledning samt informationsmateriale til myndigheder, organisationer m.v., hvilket alt sammen vil bidrage til at sikre færrest mulige administrative byrder i forbindelse med indhentelsen.

